

ISTRA 100 by UTMB 2024.

Iza nas je 11. izdanje ISTRA 100 by UTMB 2024. To je službeni naziv višednevnog događanja za trail running utrku, poznatejor kako 100 milija Istre.

O rezultateh seh trki već je dosta toga napisano i objavljeno. Ali impozantne brojke treba sakako još jedan put istaknut. Nastupilo je više od 2.600 natjecatelj iz 69 zemlji sveta u 5 kategorij. Taj vikend Istra postaje središte svjetskega trail runninga.

Ovakovo jedno događanje prati i jedna kompleksna organizacija puna izazovi. Gledajuć zvani ne vidi se ta kompleksnost, ali se osjeća na samem terene. Nas 500 volonter i organizira Nicole Zović, smetlarski del Dario Rocco, a press vodi Liliana Božić. Puno tega se morda rešava srcen, ali se na saken korake osjeća profesionalnost i vrhunska organizacija. Na žalost, teško se informacija o trke probija na našen medijsken prostore, od novin do javne televizije. Zna se da ni to zbog prozaičnega razloga ili neznanja voditelja press službe ili ostatka ekipe ka organizira trki. Nisan ih osobno upoznal, ali kroz komunikaciju osjetiš to. Jedna takova stvar, da bi se od lokalne trki izdigla na najvišu svjetsku razinu, moguće je jedino uz vello znanje, ogroman trud i požtovnost seh uključeneh va organizaciju.

PD Lisina je veteran u volontiranju na trke. Već osan puti za redon dežuraju na kontrolnoj točke Trstenik. Od 23,00 petak večer, do drugi dan do 03,00 zapolne.

Mile, Igor i ja smo komać zadnje četiri leta volonter i. Dve leta na kontrolnoj stanice Poklon i dva zadnja leta metle. Ekipu je lane nadopunila i dala joj radnu kvalitetu iskusna metla Vesna Mohorovičić, prekaljena na Noćnemi Rikami, keh organizira Atletski Klub RIKA, Kastav. To su celogodišnji noćni trail treningi.

Tanja Poropat, Srećko Kinkela, Lana Kalčić, Barbara Zaspán, Danijela Katalenić, Martina Vadlja, Mia Zaharia, Iva Ribarić, Lara Brajica, Dario Petrović, Danijel Panić i Robert Koprivnjak

A ovo leto naša ekipa jača je i za Tatjanu Pelozu. Ona i Igor bili su petak na kontrolnoj stanici Mošćenička Draga. Vesna, Mile i ja smo počeli mest subotu od 06,00 ujutro z Poklona do Brugca, a Igor, Mile i ja smo i četrtak djelomično očistili stazu od Mošćeničke Dragi do Male Učki, a Šef metli Dario Rocco i njegova ekipa petak od Poklona, pa preko Vojaka do Male Učki ostatak.

Tatjana & Igor Pelozu

Petak san šal pozdravit ekipu va Mošćeničkoj Drage. Radna atmosfera, slaganje stvari va šatore i priprema za prvi trkači, ki se od Plomina penju do spod Sisola, pa preko Mošćenic kaluju do 0 m/nv i onda ih čeka sigurno najteža dionica na celoj staze od 168 kilometar. Uspon na Vojak 1396 m/nv i silazak na Poklon 922 m/nv. I se to još po škuren. Prvi trkači na Poklon pridu oko 10,00 ur po noće.

Velimir Božić, Katja Rubeša, Dajana Bašić, Aleksandra Deluka Tibljaš, Slavica Bakija, Mirela Čirjak, Tatjana i Igor Pelozu, Tanja Ružić i Ana Tulić

Prišli smo na četiri ure za ponoćun na Poklon. Čekali smo limit na 06,00 ujutro i da partimo bespućima zbiljnostima Ćićarije!

Kvarnerski zaljev i Rijeka na četire ure jutro

Ekipe je na kontrolnoj stanici, nakon 9 ur dela, bila pomalo i umorna. Trebalo je još oddelet dve ure i da se počne slagat oprema i demontirat šator.

Ekipe kontrolne točki Poklon

I oni su del ekipi i tu su da pomoru, ako zatreba

Na 6 ur već se je počelo pomalo danit i šli smo i mi Čićarije va susret, a okrepljeni z rakijicun i jednurn bananun.

Evo i nas

Od Poklon pa se do Bresta spod Učki staza se pomalo spušća i ugodno je za hodit. Prohladno vreme i brzi korak nas drže budnemi, a i dela je dosta!

Ovaj del staze do Brguca je olakšanje sen trkačon, a nakon Labina, Rabca, Plomina, Sisola, Moščeničke Dragi, Vojaka i Poklona. Nan po dane staza je lako uočljiva, a po noće se olakšava sa postavljanjen flourescentnemi zastavicami i trakami, ke jasno označavaju stazu. Čeone lampi su danas moćne i vidi se na dugo, tako da je stvarno teško promašit srazu. A i sa kritična mesta su više nego dobro označena. Dečki ki trasiraju i postavljaju stazu znaju svoj posal, a i nadelali su se, to je sigurno. Treba im odat priznanje, a i reć da su majstori. Kako god obrneš, neki grade, a neki ruše. Mi smo sada rušili zad njimi. Skoro pak kot zidanje Skadra.

Dva delaju, jedan gleda

Nakon Bresta spod Učki staza se postepeno, na nekih mesteh i dosta strmo uspinje, ali čak je i ugodno nakon dugega spusta malo se i uspinjat za promjenu. I nakon 4,5 ure mi smo storili svojeh 14,5 kilometar i evo nas pred Brgucen.

Borši pune zastavic, tabeli z oznakon smjera i traki

Ekpa ka nastavlja prema Trstenike, čekala nas je pred Spomen domon, Spomen doma prvog partijskog savjetovanja za Istru i prvoj Pučkoj škole. Predali smo in Motorolu i rezervnu baterju, a na kontrolnoj stanice, ka je va dome i lokatore za praćenje kretanja. Veliki Brat te gleda stalno!

Kolege za Trstenik Jelena Rosandić & Mladen Živčić

Popili smo z gušton saki jednu biricu i zaslادili se z pitun od jabuki.

Nagrada na kraje

Vesna nan je organizirala povratak na Poklon. Hčer Iva i njen dečko Edi Tijan, brzinon munje va sportsken BMW-e teleportirali su nas do našeh auti.

No, tu naš posal na ovogodišnjoj trke ni bil gotov. Četrta smo šli Igor, Mile i ja pomest stazu od Moščeničke Dragi do spod Suhega vrha, a naš Šef smetlari Dario Rocco, z svojun ekipun od Poklona, preko Vojaka do mesta kade smo mi stali.

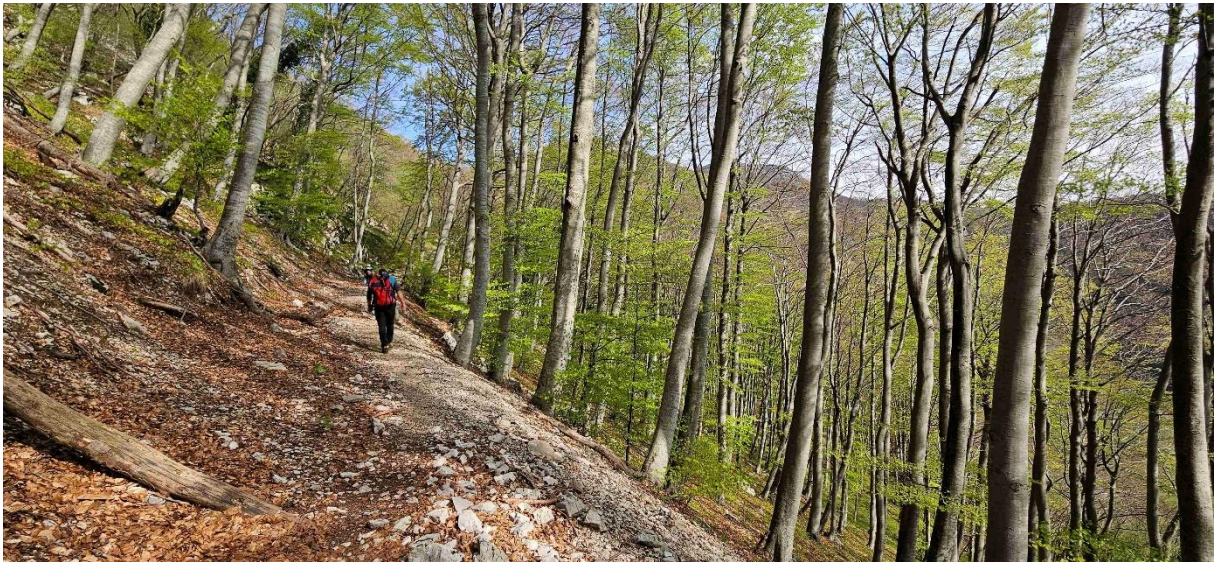
Mitsko mesto i prekrasni slap va Trebiščah

Uspon od Moščeničke Dragi, preko Sučići do Trebišća je zagrijavanje za ono ča nas čeka naredneh ur. Srce i duša ti bude puna kada prideš va Trebišća. Posebna je atmosfera va ten napušćenen sele. Sreća da još ima pameti i Dražani su uspjeli se to sačuvat i pokazat je celemu svetu va punen sjaje.

Malin na vodu Potoka ponovno va funkcije

Upijajuć su tu lepotu oko sebe, istovremeno stalno se sagibajuć i pobirajuć fluorescentne zastavice za označavanje staze, ne moreš a da ne misliš kako je temi trkači, ča pasuju i o čemu razmišljaju va mrkloj noće tekuć prema Maloj Učke. Morda bi najbolji opis bil divljenje prema tim dečkima. Ona Olimpijska da je bitno sudjelovat, a ne pobjedit, nekako mi tu na toj staze postaje jasna! Svaki trkač ki fini ovu trku od 168 kilometri, on je za mane Olimpijski pobjednik! Strmina je opaka, ne popušća od prvega metra se do prekidne komore Sredić vodovoda z Učki do Mošćeničke Dragi. Tu moramo sest, počinut i malo pojist, da se kalmamo. A i malo smo ostareli!

Mile „pili“ nazgorun....

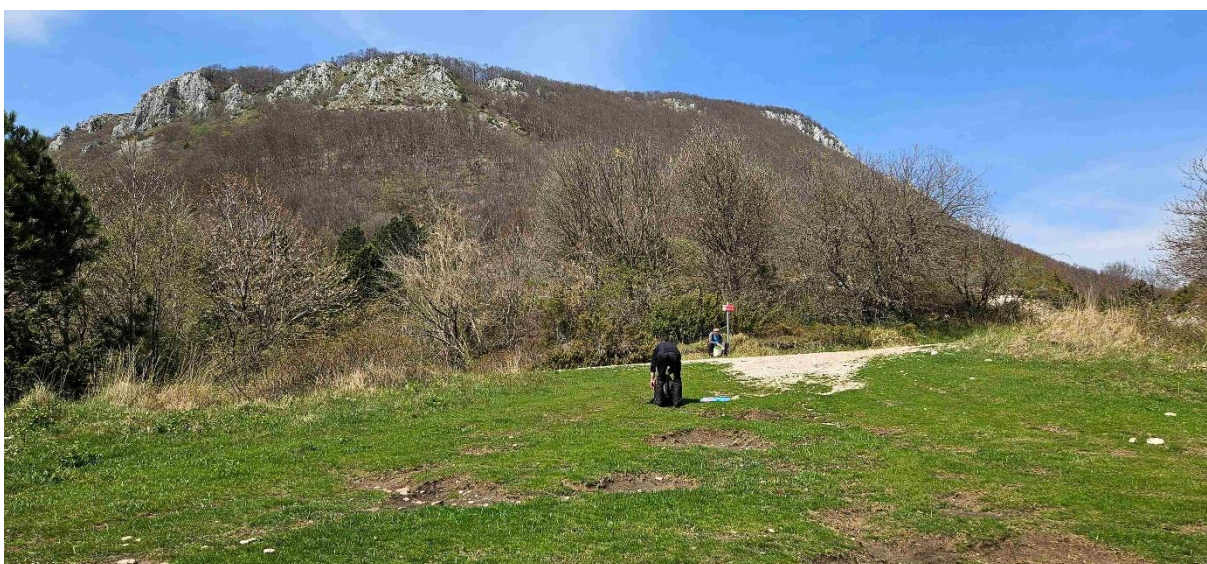

.... a Igor počiva

Nakon prekidne komori Sredić put se konačno počne blaže uspinjat i puno nan je lagje, a i manje nan je dela. I konačno smo na ceste ka vodi od tunela Učka do sela Mala Učka. Gremo prema Suhemu vrhu i otpira nan se prekrasan pogled na Kvarnerski zaljev.

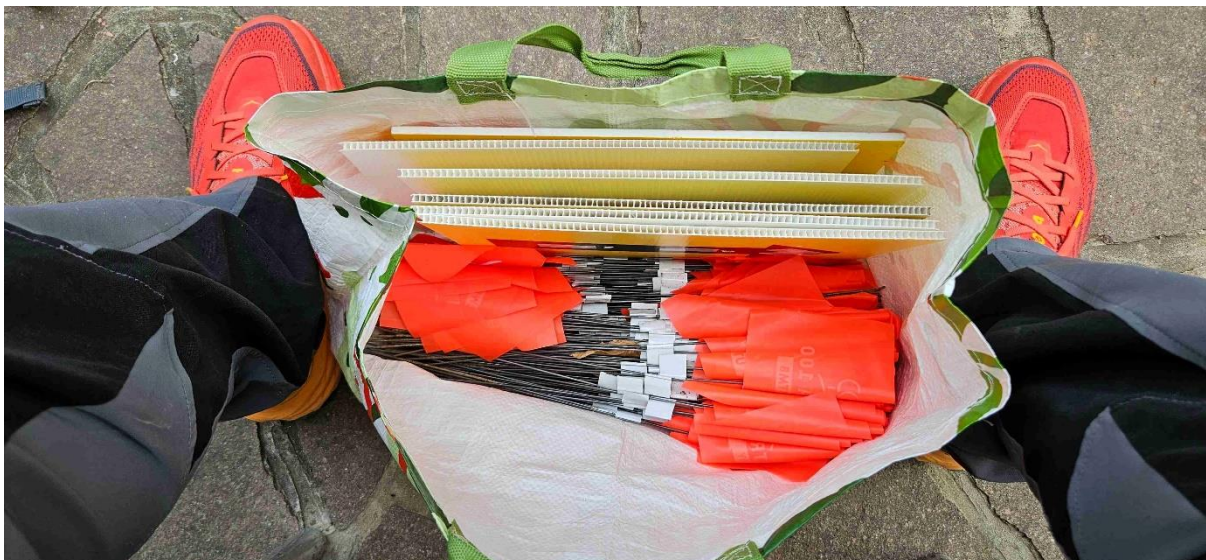

Kvarner na pijate

Suhi vrh

Produžujemo po ceste još jedno kilometar i skupljamo zastavice i na raskrsnici ka vodi prema, po mane najtežen dele uspona do sedla ispod Vojaka ka se zove Puzalica, fermujemo . Videli smo da više ne moremo daje i da je najboje da drugi dan gremo od Poklona do Vojaka i do tuda kade smo stali i finimo posal. No to ni trebalo.

Puna vela borša zastavic i tabeli

Umorni, ali zadovoljni ča smo del te vele i dobre priči.